

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilio Maronis Aliorumque Poetarum Opuscula, Sive
Lvsvs**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

P. Virgilio Maronis Epigrammata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69268)

Et decet, & certè vinam tibi semper amicus:

Nec tibi qui moritur, desinit esse tuus.

Ipsè ego quidquid ero cineres, inter que fauillas,

Tunc ego non potero non memor esse tui.

quoque

5 Exemplum vixi te propter molle beate:

Vnus Macenas teque ego propter eram.

Arbiter ipse fui: volui, quod contigit esse:

Pectus eram verè pectoris ipse tui.

Vive diu mi care senex: pete sidera serò.

10 Est opus hoc terris: te quoque velle decet.

Et tibi succrescant iuuenes bis Casare digni,

Et tradant porrò Cesaris vsque genus.

Sic securà tibi cum primùm Luia coniux,

Expleat amissi munera rupta gener.

15 Cùm Deus in terris Diuis insignis auitis,

Te Venus in patrio collocet alma sinu.

P. VIRGILII MARONIS

EPIGRAMMATA.

20

Laudes hortuli.

Iambici Sene.
rij.

DESTE Muse, maximi proles Iouis:

A Laudes feracis predicemus hortuli.

Hortus salubres corpori præbet cibos,

25 Varios que cultus sæpe cultori refert:

Olus suaue, multiplex herba genus,

Vnas nitenteis, atque fetus arborum,

Non desit hortis & voluptas maxima,

Multis que mista commodis iucunditas.

30 Aqua strepentis vitreus lambit liquor:

Sulco que ductus, irrigat riuus sata.

Flores nitescunt discolorè gramine,

e 3

Pingunt-

Pingunt' que terras gemmeis honoribus.
 Apes susurro murmurant gratæ leui,
 Cum summa florum, vel nouos rores legunt,
 Fecunda vitis coniuges ulmos grauat,
 Textas iæ inumbrat pampinis arundines.
 Opaca præbent arbores umbracula,
 Prohibent' que densis feruidum Solem comis.
 Aues canoros garrula fundunt sonos,
 Et semper auras cantibus mulcent suis.
 Oblectat hortus, aduocat, pascit, tenet,
 Animoque mesto demit angores graueis.
 Membris vigorem reddit, & visum capit,
 Refert labori plenior gratiam:
 Tribuit colenti multiforme gaudium.

De Venere, & vino.

Nec Veneris, nec tu vini capiaris amore:
 Uno nanque modo vina, Venus' que nocent.
 Vt Venus eneruat vires: sic copia Bacchi,
 Et tentat gressus, debilitat' que pedes.
 Multos cæcus amor cogit secreta fateri:
 Arcanum demens detegit ebrietas.
 Bellum sæpe parit ferus exitiale Cupido:
 Sæpe manus itidem Bacchus ad arma vocat.
 Perdidit horrendo Troiam Venus improba bello:
 At Lapithas bello perdis Iacche graui.
 Denique cum menteis hominum furiarit uterque,
 Et pudor, & probitas, & metus omnis abest.
 Compedibus Venerem, vinclis constringe Lyaum:
 Ne te muneribus ledat uterque suis.
 Vina sitim sedent: gnatis Venus alma creandis
 Seruiat. hos sineis transiluisse nocet.

De

De Liuore.

Carmen Phale-
cium.

- Liur, tabificum malis venenum,*
Intactis vorat ossibus medullas,
Et totum bibit artubus cruorem.
 5 *Quod quisquis furit, inuidet' que forti,*
Vt debet, sibi pœna semper ipse est.
Testatur gemitu graueis dolores,
Suspirat, fremit, incutit' que denteis:
Sudat frigidus intuens quod odit.
 10 *Effundit mala lingua virus atrum.*
Pallor terribilis genas colorat.
Infelix macies renudat ossa.
Non lux, non cibus est suavis illi:
Nec potus iuuat, aut sapor Lyæi:
 15 *Nec si pocula Iupiter propinet,*
Aut hæc porrigat, & ministret Hebe,
Aut tradat Ganymedes ipse nectar:
Non somnum capit, aut quiescit unquam.
Torquet viscera carnifex cruentus,
 20 *Vesanos tacitè mouet furores,*
Intentans animo faces Erinnyis
Lethalis, Tityique vultur intus,
Qui semper lacerat, comest' que mentem.
Viuu pectore sub dolente vulnus:
 25 *Quod Cheironia nec manus leuarit,*
Nec Phœbus, sobolesue clara Phœbi.

De cantu Seirenum.

- Seirenes varios cantus Acheloia proles,*
Et solite miseros ore ciere modos.
 30 *Illarum voces, illarum Musa mouebat*
Omnia que Thymele carmina dulcis amat:
Quod tuba, quod litui, quod cornu rauca queruntur,
 e 4 *Quod-*

Quod' que foraminibus tibia mille sonat,
 Quod' que leues calami, quod suavis cantat Aëdon,
 Quod lyra, quod cytharæ: quod moribundus olor.
 Illectos nautas dulci modulamine vocis
 Mergébant avidæ fluctibus Ionys. 5
 Sanguine Sisyphio generatas magnus Vlysses
 Hac tutos sola præstitit arte suos:
 Illeuit cera sociorum callidus aureis:
 Atque suas vinclis præbuit ipse manus.
 Transiluit scopulos, & inhospita litora classis: 10
 Illa præcipites desiluere freto.
 Sic blandas vocis' que notas, & carmina vicit:
 Sic tandem exitio monstra canora dedit.

De Natali die.

Clarus inoffenso procedat lumine Titan, 15
 Latificus' que dies eat omnibus æthere puro.
 Vos' que simul iuvenes animis, & voce fauentes
 Concelebrate diem votis felicibus alnum:
 Prosper ut is semper redeat, vatique quotannis 20
 Asmenidæ referant alacres sua munera nati.

De Orpheo.

Threïcins quondam vates fide creditur canora
 Mouisse sensus acrium ferarum
 Atque amnes tenuisse vagos, 25
 Et surda cantu concitasse saxa.
 Suavissonos' que modos testudinis arbores secuta
 Vmbram feruntur præbuisse vati.
 Sed placidis hominum dictis fera corda mitigavit,
 Docta' que vitam voce temperavit: 30
 Iustitiam docuit cœtu quoque congregavit vno,
 Mores' que agrestes expoliuit Orpheus.

De

De ludo.

Sperne lucrum: vexat mentes vesana libido.
 Fraude carete graues, ignari credite doctis.
 Lusuri nummos, animos quoque ponere debent.

5 Pone malas, quoties ludendo vinceris, iras.
 Ludite securi, quibus es est semper in arca.
 Si quis habet nummos veniens, exhibit inanis.
 Lusori cupido semper grauis exitus instat.
 Sancta probis pax est: irasci desine victus.

10 Nullus ubique potest felici ludere dextra.
 * Principio Furijs Ira est tribus addita quarta,
 Plecte truces animos, ut verè ludere possis.
 Ponite maturè bellum, precor, iraque cesset.

Initio Furijs
 ego sum.

De littera Y.

15 Littera Pythagoræ discrimine secta bicorni,
 Humana vitæ speciem præferre videtur.
 Nam via virtutis dextrum petit ardua callem,
 Difficilem que aditum primum spectantibus offert:
 Sed requiem præbet fessis in vertice summo.

20 Molle ostentat iter via lata: sed ultima meta
 Præcipitat captos, voluit que per ardua saxa.
 Quisquis enim duros casus virtutis amore
 Vicerit, ille sibi laudem que, decus que parabit.
 At qui desidiam, luxum que sequetur inertem,

25 Dum fugit oppositos incauta mente labores,
 Turpis, inops que simul miserabile transiget ænum.

De XII. laboribus Herculis.

Compressit Nemea primum virtute Leonem.

Exstincta est anguis, quæ pullulat, Hydra secundo.

30 Tertius euictus sus est Erymanthius ingens.

Cornibus auratis Cernuum necat ordine quarto.

Deicit horrifono quinto Stymphalidas arcu.

e s

Abstu-

Abstulit Hyppolyta sexto sua vincula victa.
Septimus Angia stabulum labor egerit undis.
Octauo domuit magno luctamine Taurum,
Tum Diomedis equos nono cum Rege peremit.
Geryonem decimo triplici cum corpore vicit. 5
Vndecimo abstractus vidit noua Cerberus astra.
Postremo Hesperidum victor tulit aurea mala.

De Musarum inuentis.

Cleo gesta canens transactis tempora reddit.
Melpomene Tragico proclamat mesta boatu. 10
Comica lasciuo gaudet sermone Thaleia.
Dulciloquis calamos Euterpe flatibus urget.
Terpsichore affectus citharis mouet, imperat, auget.
Plectra gerens Erato saltat pede, carmine, vultu.
Carmina Calliope libris Heroica mandat. 15
Uranie cali motus scrutatur, & astra.
Signat cuncta manu: loquitur Polymneia gestu.
Mentis Apollinea vis has mouet undique Musas.
In medio residens complectitur omnia Phœbus.

De eisdem prorsu oratione.

Clio Historias inuenit, Melpomene Tragœdias,
Thaleia Comœdias, Euterpe Tibias, Terpsichore
Psalterium, Erato Geometriam, Calliope Litteras,
Urania Astrologiam, Polymneia Rhetoricam. 25

DE IMAGINE IN VNDA

DISTICHA.

Redditur effigies liquida spectantis in vnda:
Qualis in aduerso speculorum cernitur orbe. 30

Formam
 Obiecti qualis
 videtur.

* Formas pura refert oculis spectantibus vnda:
 * Obiecto quales speculi fulgore * videntur.

Fontis